

Han gjør imod hvad jeg sagde om, at de fleste, naar Coven har opstillet et Forbud, ikke villegaaes. Dmvele for at omgaae Coven, den Sidsfigelse, at det jo slet ikke er nogen Dmvei, der bliver gaaet. Jeg tillader mig at minde dem, aerede Ordfører om, at naar jeg talte om en Dmvei, optog jeg hans eget Udtryk i hans første Foredrag, idet han da udtrykkelig sagde, at det, som Mindretallet vil opnaae ved sit Forslag, ikke vilde opnaaes, thi Parterne kunde gaae en Dmvei, og ad denne Dmvei opnaae det Samme. Altsaa har enten den aerede Ordfører ikke Ret i det, han først sagde, og saa er ganske vist min Bemærkning overflødig, eller ogsaa har han Ret deri, men saa er den Bemærkning, jeg søiede dertil, tilgesaaet.

Fredrikssen: Det aerede Medlem, som nu satte sig, talte om en Nabob, som skulde komme og opkjøbe Gaardene, og det Uheldige deri for Samsundet. Men det er netop deri, han ikke har Ret. Lad Naboben kun komme og købe Gaardene. De Gaardmænd, der sælge deres Gaarde, og faae meget mere end Værdien af dem, have ikke Tab deraf, men Samsundet har heller intet Tab derved. Formuen gaaer ikke bort, der Føll, som sælge Gaardene, faae jo Capital istedet. Det er jo netop heldigt for Samsundet, at Formuen bliver større, at Midlerne forøges, og i Virkeligheden finder der jo slet ingen ny Concentration af Capital Sted paa den Maade, kun Forandring af Formuen. Jeg har ved en anden Leilighed nævnt et Exempel, som jeg vil gjentage her. Hvad har skaffet Englands Størhed, Bomuldsindustrien og den vverige store industrielle Udvikling. De Mænd, fra hvem Cobben og Velgt nedstamme, vare netop Landmænd, som med stor Fordeel solgte deres Landeiendomme, og derved sit Capital, som satte dem istand til at skabe den Industri, der i gjorde England etl. Verdens Hersterinde.

Ordføreren: Maa jeg blot føie den Bemærkning til, at naar Naboben kommer, og det viser sig, at hans Indflydelse er fordelagtig, maae vi huske paa, at der stadig, saa-

længe vor Forsamling staaer — og den haabe vi jo maa staae igjennem mange Slægter — vil være en Lovgivningsmagt, som kan stride ind imod sliige skadelige Forhold.

Krabbe: Maa jeg dertil føie, at jeg ikke udtalte nogen Frygt for, at Naboben skulde komme, men jeg brugte ham som et Middel til at vise, at den aerede Ordførers Betragtning i hans Foredrag var urigtig.

Formanden: Jeg maa spørge, om Noget yderligere vil begjære Ordet. I saa Fald vil jeg foreslaae, at vi slutte Forhandlingen, da jeg antager, at den er paa det Standpunkt, at dette vil være passende.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 50 til § 8 af et Mindretal (Christensen, Jensen, Krabbe, Müller og Winther):

I 2det Stykke, 2den Linie, udgaae Ordene: „enten til Livsfæste eller 50aarig Forpagtning eller“, og sidste Stykkes sidste Punktum udgaaer.

forfattedes med 53 Stemmer mod 21.

2) Forslag under Nr. 51 til samme Paragraph af Fleertallet (Andersen, Christensen, Jensen, Krabbe, Müller og Winther): 3die Stykke udgaaer.

blev ved Navneopraab, der var begjært af følgende Medlemmer: Dinesen, Thorup, Winther, Høgebro, B. Christensen, Bonløkke, Chr. Pedersen, P. Nielsen, S. Pedersen, Rasmussen, N. Andersen, S. Jensen, Krabbe, Kjær, Terman sen og Søren Jørgensen, som nedenstaaende Riste viser.

forfattet med 43 Stemmer mod 43.

Saa

Winther, Raberg, Andersen, N.; Bonløkke, Christensen, A.; Christensen, B.; Christensen, S. S.; Christensen, Th.; Clausager; Dain, Dinesen; Faaborg; Fjord; Holm, B. N.; Høgebro; Jensen, Chr.; Jensen, Jens;